

РЕШЕНИЕ

№ 7865

гр. София, 23.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 33 състав,
в публично заседание на 23.09.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Галин Несторов

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **5422** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 59 - чл. 59б от Закона за здравното осигуряване /ЗЗО/.

Образувано е по жалба на МБАЛ [фирма], [населено място], представлявано от управителя Д. А. М., ЕИК[ЕИК], срещу заповед № РД-15-566/19.05.2021 г. на директора на Столичната здравноосигурителна каса /СЗОК/, с което е отказано сключване на допълнително споразумение към индивидуален договор № 22-2441/26.02.2020 г. с дружеството, с което да се увеличи броя на леглата, съобразно Правилника за устройството и дейността на лечебното заведение за 2021 г.

В жалбата са изложени съображения за незаконосъобразност на акта като се твърди, че при издаването на същия не е спазен материалния закон. Иска се актът да бъде отменен. Претендират се разноски в с.з. от адв. Д., който поддържа жалбата и излага съображения.

Ответникът по делото - директорът на СЗОК, редовно призован, чрез процесуалния си представител юриск. Й., поддържа, че оспореният индивидуален административен акт е законосъобразен.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Административен съд София-град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните, прецени събраните по делото доказателства и

доколкото не се ограничава само на основанията, сочени от оспорващия, в съответствие с чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146 от АПК, провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира следното от фактическа и правна страна:

От адм. орган се излагат следните факти, по които спор по делото няма:

От жалбоподателя в Столична здравноосигурителна каса /СЗОК/ е подадено заявление с вх. №-22=2441-6/29.01.2021 год. от Д. А. М. - управител на МБАЛ [фирма], [населено място], за сключване на допълнително споразумение към договор с НЗОК за оказване на болнична медицинска помощ по КП от приложение № 9 към чл. 1 от Наредба № 9 от 2019 год., съгласно приложение № 17 «Клинични пътеки»; по апр. от приложение № 7 към чл. 1 от Наредба № 9 от 2019 год., съгласно приложение № 18 «Амбулаторни процедури»; по КПр. от приложение № 8 към чл. 1 от Наредба № 9 от 2019 год., съгласно приложение № 19 «Клинични процедури» в съответствие с Договор № РД-НС-0 1-4-7 от 30.12.2020 г. за изменение и допълнение на Националния рамков договор за медицинските дейности между Националната здравноосигурителна каса и Българския лекарски съюз за 2020 г. - 2022 г. (обн. ДВ, бр. 7 от 2020 год.; попр. обп., ДВ, бр. 16 от 2020 год.; изм. и доп. обн. ДВ, бр. 18, 36, 40, 77, 101 и 105 от 2020 год.; ДВ, бр. 4 от 15.01.2021 год., в сила от 1.01.2021 год.), и на основание чл. 59. ал. I от Закона за здравното осигуряване (ЗЗО). Приема се, че документите са подадени в определения в чл. 59а от Закона за здравното осигуряване срок и са разгледани от конституираната в СЗОК комисия със Заповед № РД-09-14/28.01.2021 г.

Лечебното заведение е сключило договор № 22-2441/26.02.20 г. за оказване на помощ по 119 бр. КП и за извършване на 20 бр. АП по реда на НРД за 2020 г. – 2022 г.

Със заявлението са заявени за изпълнение 54 нови клинични пътеки, 5 нови амбулаторни процедури и 2 нови клинични процедури, неизпълнявани по договор № 22-2441/26.02.2020 г. За заявените нови дейности МБАЛ [фирма] представя Разрешително № МБ-304/28.03.2019 г. за осъществяване на лечебна дейност, издадено от министъра на здравеопазването. Представен е Правилник за устройството, дейността и вътрешния ред на лечебното заведение с вх. № 14-64 от 15.01.2021 год. в СРЗИ.

При извършената проверка на представените от лечебното заведение документи за наличието на общите и специалните условия за сключване на договор с НЗОК/СЗОК, регламентирани в НРД за медицинските дейности 2020-2022 г. (обн., ДВ, бр. 7 от 2020 г.) и ЗЗО, назначената комисия приема, че МБАЛ [фирма] отговаря на общите и специални изисквания за изпълнение на заявените нови дейности, с изключение на КП с № № 17.1; 20.1; 43; 44; 95; 123; 125 и 139, за които е издадена заповед за частичен отказ за сключване на допълнително споразумение към договор за оказване на болнична помощ по клинични пътеки и извършване на амбулаторни и клинични процедури № РД-15-433/12.04.2021 г.

Адм. орган мотивира отказа си по следния начин:

С оглед на договорените нови дейности и сключено Допълнително споразумение № 30 към договор № 22-2441/26.02.2020 г., с писмо с вх. № 22-2441-28/21.04.2021 г. в СЗОК, МБАЛ [фирма] заявява необходимостта за договаряне на допълнителен брой

легла към определените им по договор за 2020 г., тъй като към момента на издаване на Разрешително № МБ-304/28.03.2019 г. за тези дейности са предвидени такива в структурата на ЛЗБП, съгласно устройствения му Правилник.

Сочи се, че договорените 256 /двеста петдесет и шест/ бр. легла по договор № 22-2441/26.02.2020 г., са сключени на основание чл. 274, ал. 2 от НРД за МД за 2020-2022 г., който гласи, че: „Общият брой на леглата, с които лечебното заведение сключва договор, не може да надвишава общия брой легла, посочени в договора през 2019 г., сключен в съответствие с НРД за М Д 2018 г.“

С Договор № РД-НС-01-4-7 от 30 декември 2020 год. за изменение и допълнение на НРД за МД за 2020 - 2022 год., в чл. 274 се създава ал. 3 със следното съдържание: "За лечебните заведения, които през 2020 г. не са били изпълнители на медицинска помощ по НРД за медицинските дейности за 2020 - 2022 г., общият брой на леглата, с които се сключва договор/допълнително споразумение през 2021 г., не може да надвишава общия брой легла, посочени по реда на чл. 37а и чл. 37б от ЗЛЗ, а в случаите, когато в областите, в които броят на леглата за болнично лечение надвишава конкретните потребности от брой легла по видове, определени с Националната здравна карта, по реда на Наредбата за критериите и реда за избор на лечебни заведения за болнична помощ, с които Националната здравноосигурителна каса сключва договори."

С § 26; от Договор №- РД-НС-01-4-7 от 30.12.20 г. за изменение и допълнение на НРД за М Д за 2020 - 2022 год се създава чл. 274а., (1): „През 2021 г. общият брой на леглата, с които лечебното заведение сключва допълнително споразумение по чл. 23г, ал. 1, не може да надвишава общия брой легла, посочен в договора през 2020 г., и ал.

(2)Приемът на пациенти следва да бъде съобразен с капацитета на лечебното заведение, разписан като брой болнични легла по видове, съгласно правилника за устройството и дейността на лечебното заведение за 2021 г."

В заключение се приема в заповедта, че при изложените факти и като приема, че липсва правна регламентация в НРД за МД 2020 г. – 2021 г., в която хипотеза да попада искането на лечебното заведение за увеличаване на общия брой легла, с оглед разширявано предмета на договора с нови дейности, е налице праъ основание да се откаже сключване на допълнително споразумение за увеличаване общия брой легла по договор към договор № 22-2441/26.02.2020 г. за оказване на болнична помощ по клинични пътеки, амбулаторни и клинични процедури.

При така установеното от фактическа страна, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима като депозирана в законоустановения за целта срок /чл. 140, ал. 1 АПК; л. 23, л. 15 - плик; л. 4/, от лице което има правен интерес от оспорването, доколкото процесната заповед представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 АПК, поражда за същото неблагоприятни правни последици.

Разгледана по същество, жалбата е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

На първо място, оспорената заповед е издадена от компетентен административен

орган и в пределите на правомощията му/чл. 59б, ал. 2 ЗЗО.

На следващо място, оспореното писмо е издадено в законоустановената форма и не подлежи на отмяна съгласно чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 2 от АПК. Посочени са фактическите и правните основания за издаване на акта, както и неговата разпоредителната част. Съгласно разпоредбата на чл. 59, ал. 2, т. 4 и т. 5 АПК когато административният акт се издава в писмена форма, в същия следва да бъдат изложени фактическите основания за неговото издаване, подведени под релевантната по време, място и лица правна норма /чл. 142 във връзка с чл. 7 АПК/, като ясно и недвусмислено бъде обективизирана волята на административния орган в разпоредителната част, с която се определят правата или задълженията, начинът и срокът за изпълнението на акта. Тези елементи от съдържанието на административния акт са изчерпателно изброени, задължителни са, поради което и разширително тълкуване на нормите на чл. 59, ал. 2, т. 4 и т. 5 АПК е недопустимо. Изискването за мотивиране на акта означава той да съдържа съвсем конкретни съображения за неговото издаване, които освен това да бъдат и напълно относими към материалното право /респективно правно отношение/ и хипотезата на приложимата правна норма. В този смисъл липсата на мотиви пречатва съдебния контрол, който се изразява в преценка за материалната законосъобразност на акта и постановен ли е същият в съответствие с целите на закона /чл. 146, т. 4-5 АПК/. В случая подробно са изложени мотиви, които обаче са в противоречие с материалния закон.

В случая с оспорената заповед № РД-15-566/19.05.2021 г. на директора на Столичната здравноосигурителна каса /СЗОК/, на МБАЛ [фирма], [населено място] е отказано сключване на допълнително споразумение към индивидуален договор № 22-2441/26.02.2020 г. с дружеството, с което да се увеличи броя на леглата, съобразно Правилника за устройството и дейността на лечебното заведение за 2021 г.

Относима в случая е следната правна уредба, чието тълкуване е спорно между страните:

Както се сочи в процесната заповед, с договора от 30 декември 2020 год. за изменение и допълнение на НРД за МД за 2020 - 2022 год., в чл. 274 се създава ал. 3 от същия със следното съдържание:

"За лечебните заведения, които през 2020 г. не са били изпълнители на медицинска помощ по НРД за медицинските дейности за 2020 - 2022 г., общият брой на леглата, с които се сключва договор/допълнително споразумение през 2021 г., не може да надвишава общия брой легла, посочени по реда на чл. 37а и чл. 37б от ЗЛЗ, а в случаите, когато в областите, в които броят на леглата за болнично лечение надвишава конкретните потребности от брой легла по видове, определени с Националната здравна карта, по реда на Наредбата за критериите и реда за избор на лечебни заведения за болнична помощ, с които Националната здравноосигурителна каса сключва договори."

В случая обаче е относима разпоредбата на § 26 от Договор №- РД-НС-01-4-7 от 30.12.20 г. за изменение и допълнение на НРД за М Д за 2020 - 2022 г., с която се създава чл. 274а. (1):

„През 2021 г. общият брой на леглата, с които лечебното заведение сключва допълнително споразумение по чл. 23г, ал. 1, не може да надвишава общия брой

легла, посочен в договора през 2020 г., и ал.

(2) Приемът на пациенти следва да бъде съобразен с капацитета на лечебното заведение, разписан като брой болнични легла по видове, съгласно правилника за устройството и дейността на лечебното заведение за 2021 г."

Съгласно разпоредбата на чл. 23г. (Нов - ДВ, бр. 4 от 2021 г., в сила от 01.01.2021 г.):

„(1) В случаите, в които не се разширява предметът на договорите и допълнителните споразумения, сключени през 2020 г., изпълнителите на медицинска помощ сключват допълнителни споразумения, които съдържат промени, произтичащи от настоящия договор за изменение и допълнение на НРД.

(2) При сключване на допълнителни споразумения по ал. 1 изпълнителите на болнична медицинска помощ представят в РЗОК документ по чл. 268, ал. 1, т. 10, както и приложения № 1 и № 1а към сключените от тях индивидуални договори с НЗОК, актуални към 1 януари 2021 г.“

Съдът се съгласява с аргументите, изложени от жалбоподателя, относно тълкуване на посочените правни норми и по-специално с това, че ал. 1 от § 26 от Договора касае конкретна хипотеза по чл. 23г от НРД, а именно: случаите, в които не се разширява предметът на договорите и допълнителните споразумения, сключени през 2020 г. Настоящият случай е различен, понеже е сключен между страните договор за увеличаване на броя на клиничните пътеки, респ. обема на осъществяваната лечебна дейност от здравното заведение. В случая не е приложима нормата на чл. 23г от НРД. Съдът не се съгласява с аргумента на адм. орган, че липсва норма, която да урежда увеличаване на броя на леглата. Това е нормата на § 26, ал. 2 от Договор от 30.12.20 г., според която: „Приемът на пациенти следва да бъде съобразен с капацитета на лечебното заведение, разписан като брой болнични легла по видове, съгласно правилника за устройството и дейността на лечебното заведение за 2021 г."

Цитираната разпоредба препраща въпроса за броя легла в съответното лечебно заведение към правилника за устройството и дейността на лечебното заведение за 2021 г. Т.е. въпросът за броят на леглата е предоставен изцяло на преценката за необходимостта от разкриване на съответен брой легла на дискрецията на лечебното заведение. В случая следва да се вземе предвид единствено неговият капацитет и обективната възможност за разкриването на съответни легла, които да обслужват съответната КП. Обратното би означавало да се препятства възможността на лечебното заведение да осъществява лечебна дейност по новооткритите КП и респ. да увреди правата на пациентите, което е в рязко противоречие с целта на ЗЗО. Адм. орган следва да извърши единствено преценка, относно капацитета и обективната възможност, съгласно сградния фонд и условията в леч. заведение, за да се произнесе по заявлението.

В заключение съдът приема, че оспорената заповед № РД-15-566/19.05.2021 г. на директора на Столичната здравноосигурителна каса е незаконосъобразен административен акт, издаден от компетентен административен орган, но при неспазване на материалния закон, което налага отмяната ѝ.

Доколкото административното производство е започнало по заявление на жалбоподателя, преписката следва да бъде изпратена на административния орган -

СЗОК, за ново произнасяне, съобразно задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона /чл. 173, ал. 2 АПК/.

С оглед изхода от спора и на основание чл. 143, ал. 1 АПК, с оглед направеното искане, в полза на жалбоподателя се дължат единствено съдебно-деловодните разноски по делото, представляващи платената държавна такса в размер на 50 /петдесет/ лева.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2, чл. 173, ал. 2 и чл. 174, и чл. 143, ал. 1 от АПК, Административен съд София-град, 33-и състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на МБАЛ [фирма], [населено място], представлявано от управителя Д. А. М., ЕИК[ЕИК],

Заповед № РД-15-566/19.05.2021 г. на директора на Столичната здравноосигурителна каса /СЗОК/, с което е отказано сключване на допълнително споразумение към индивидуален договор № 22-2441/26.02.2020 г. с дружеството, с което да се увеличи броя на леглата, съобразно Правилника за устройството и дейността на лечебното заведение за 2021 г.;

ИЗПРАЩА преписката на Директора на Столичната здравноосигурителна каса за ново произнасяне по заявлението, съобразно задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, в срок от 1 /един/ месец от влизането в сила на постановения съдебен акт;

ОСЪЖДА Националната здравноосигурителна каса да заплати на МБАЛ [фирма], [населено място], представлявано от управителя Д. А. М., ЕИК[ЕИК], сумата в размер на 50 /петдесет/ лева, представляваща направените по делото съдебно-деловодни разноски.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 - дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София - град пред Върховния административен съд на Република България.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис по реда на чл. 137 АПК.

СЪДИЯ: